

Barraca de vinya del pla de Gurrians II

Sant Feliu Sasserra

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: Sector est del terme municipal
Emplaçament A 1300 metres per pista forestal i camí asfaltat de la carretera B-433

Coordenades:

Latitud: 41.95276
Longitud: 2.02331
UTM Est (X): 419053
UTM Nord (Y): 4644992

Classificació

Número de fitxa 08212 - 94
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Contemporani Popular
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: Presenta vegetació a la coberta i una zona enrunada
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Productiu
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 007A00029

Fitxes associades:

[Barraca de vinya del pla de Gurrians I](#)

[Camí ral de França](#)

Autoria de la fitxa Jordi Compte i Marta Homs

Data de registre de la fitxa: dl., 01/05/2006 - 02:00

Descripció

La barraca de vinya es troba situada al bell mig d'un camp en la zona anomenada el clot del Tori per sota la casa de cal Nons i uns metres per sobre de la font dels Traginers. És una barraca de petites dimensions construïda amb pedra seca amb pedres irregulars, algunes de majors dimensions i treballades emmarcant la porta d'accés orientada al sud. Està coronada per coberta de falsa cúpula resseguida parcialment per un ràfec de lloses, conservant-se bàsicament a la zona de migjorn. La coberta presenta una part enrunada que també afecta el mur de la zona de ponent. Tres finestres de petites dimensions s'obren al voltant del mur.

Història

Aquestes barraques de vinya, també anomenades barraques cerdanes, les construïren els pastors cerdans que baixaven a les planes a llogar-se com a jornalers en el camp. La seva coneixença i experiència en l'art de la construcció de la pedra seca, molt utilitzada en les zones pirinenques, va portar a deixar testimoni d'aquest tipus de construcció en aquestes contrades. Les barraques tenien el seu ús en l'emmagatzematge dels utensilis emprats en les feines del camp, així com també com aixopluc esporàdic en cas de necessitat, ja que les reduïdes dimensions no creen espai per a llarg estatge. El conreu de vinya s'expandí durant els segles XVII i XIX fins a l'arribada de la fil·loxera (insecte que ofega els ceps) vers el 1890 que provocà la crisi vinícola.

